

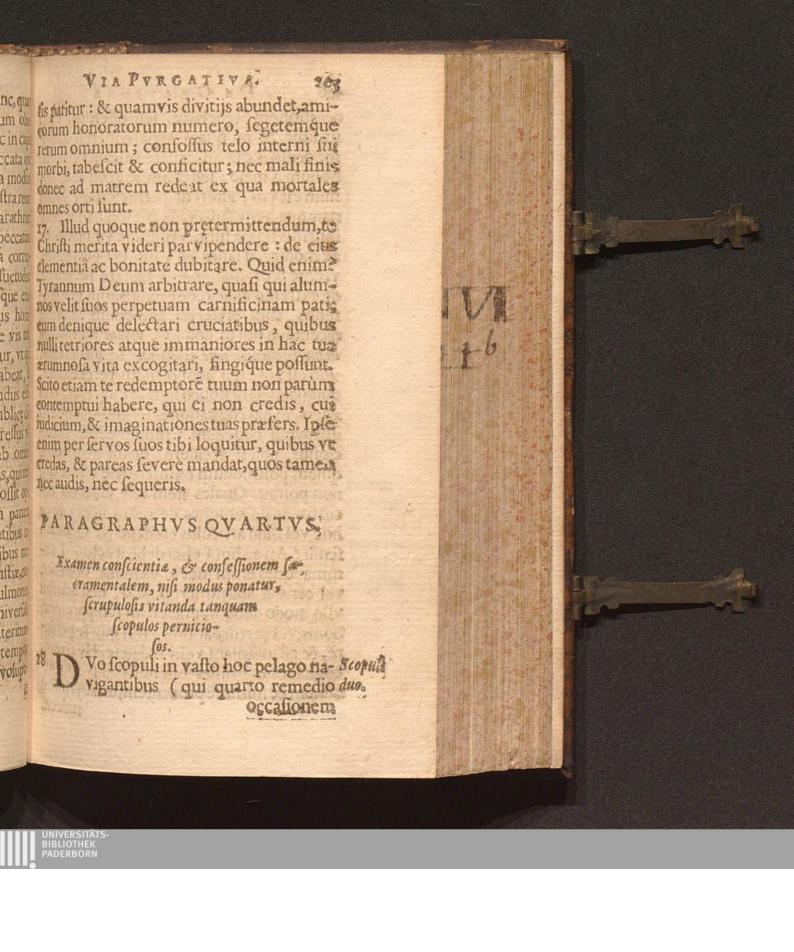
Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes Avdomari, 1618

4. Examen conscientiæ, & confessionem sacramentalem (nisi modus ponatur) scrupulosis vitanda tanquam scopulos perniciosos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

inc

tilli

ter

aci

den

hor

tan

den

poli

mo

let i

lic p

dev

ratio

toru

quo

tute

ven

Hud

mol

culli

POI

tius

cauf

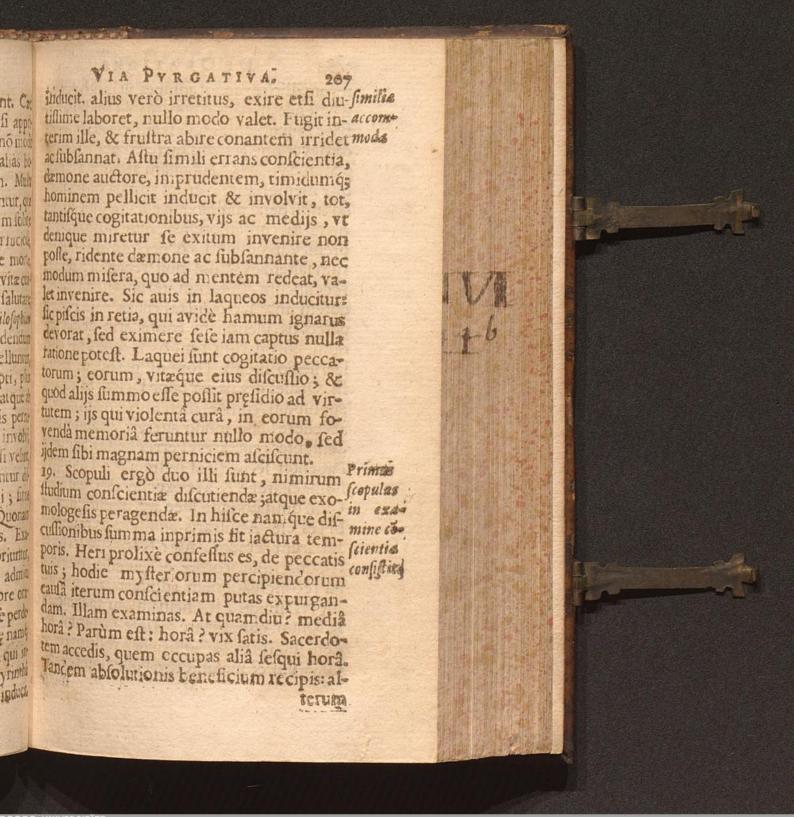
dam

hor:

Tan

occasionem prebebunt) sese offerunt. Cu illifunt, & nu quam apparent, nili appo me oculatis, qui discernere valeant no mor bonum à malo; sed etiam id quod alias lo num est vni, alteri sit perniciosum. Mul namque bene fanis vtiluer propinantif, or infirmus noxia funt. Vtiliflime vinum los ac modice, fi fanus es ; fun:es: permon vrente febri maligna. Cogitare de mon de extremo iudicio, de peccatis, tum vitado rentis, tum preteritæ admodum faluta: dicentique tibi philosophi, veram philosophia in mortis meditatione constitui. Id fuadences non est, ils, qui infano metu percellunu quique melancholico humore abrepu, pu æquo, in has cogitationes feruntur, alqua allis avelli nequeunt : nihilque iplis pen ciolius, poteit accidere, quam ijs involt quibus poltmodum eximere fele ethivem non pollint. Quales item elle videntu d curlus ac discuttiones de rebus fidei; un hoc vel illud articulus credendus? Quona seniu? An ea hora elici debeat actus. Est minationes enim istrà damone orium vel certe à Spiritu icrupulofo, nec admit vllo modo debent, prælenim tempore of tionis, vel perturbationis; nisi quis se perturbationis re, & ad infaniam velit redigere. He name cognationes similes funt hortulano, qui cautum & minime prudentem, in labyrinhi

BIBLIOTHEK PADERBORN

001

mi

Va(

TILL

del

20

lim

elle

logo

mit

mù

fcis

exp

rari

Ign

Xita

bati

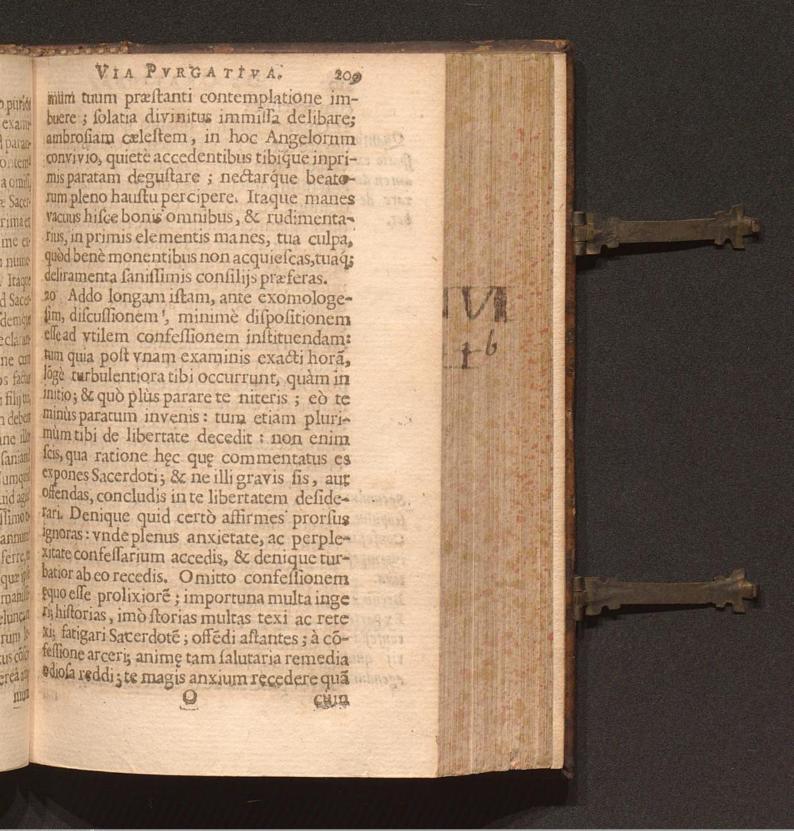
equi

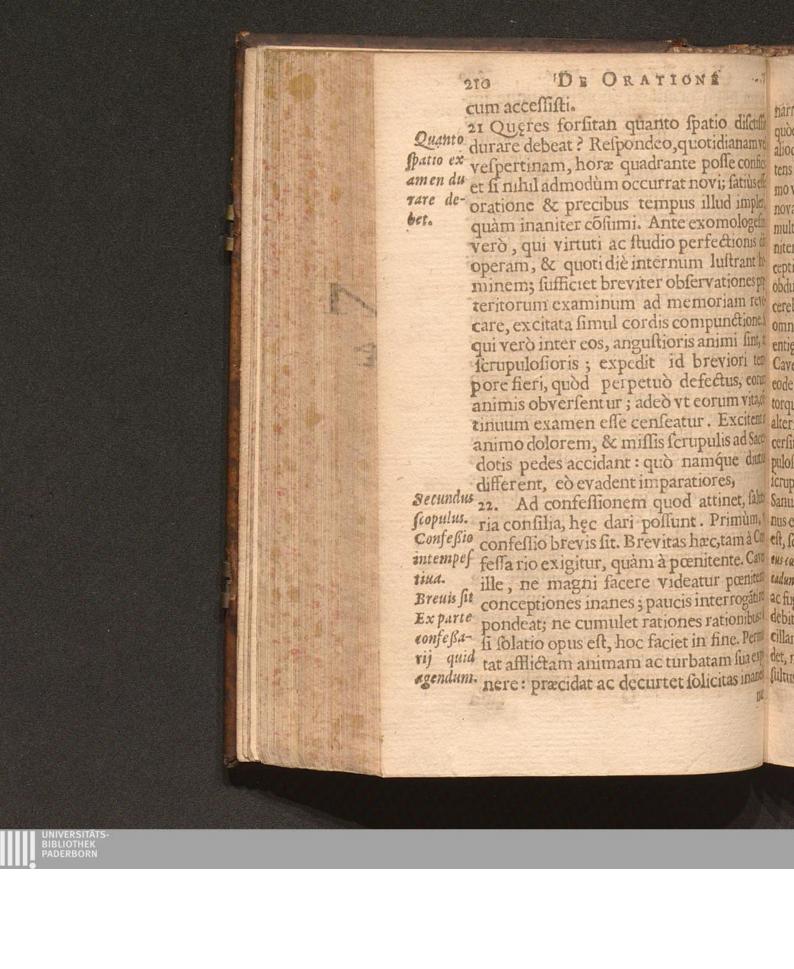
righ

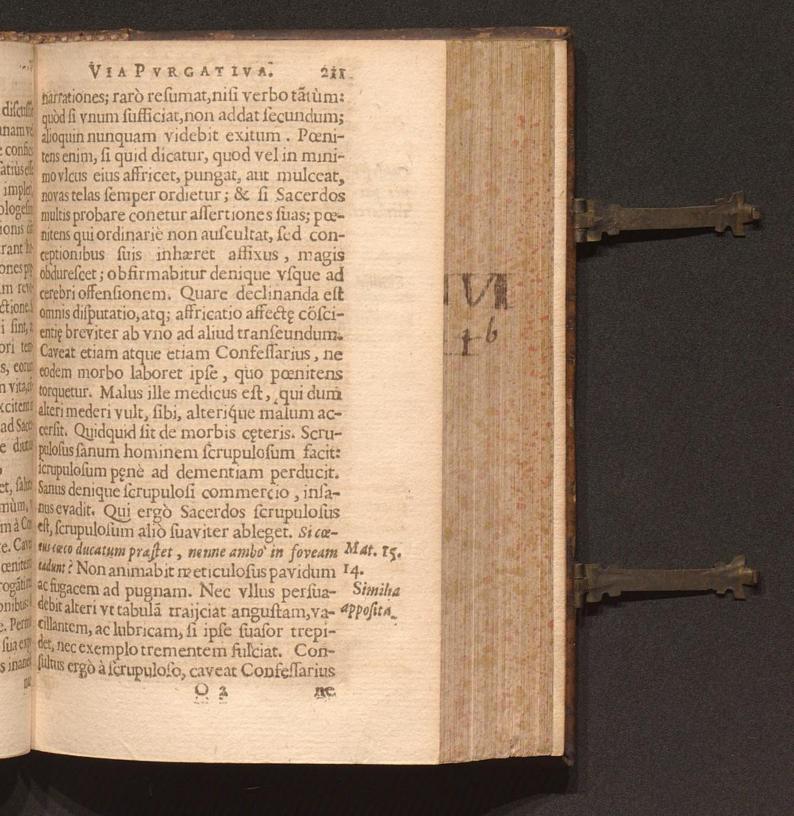
fell

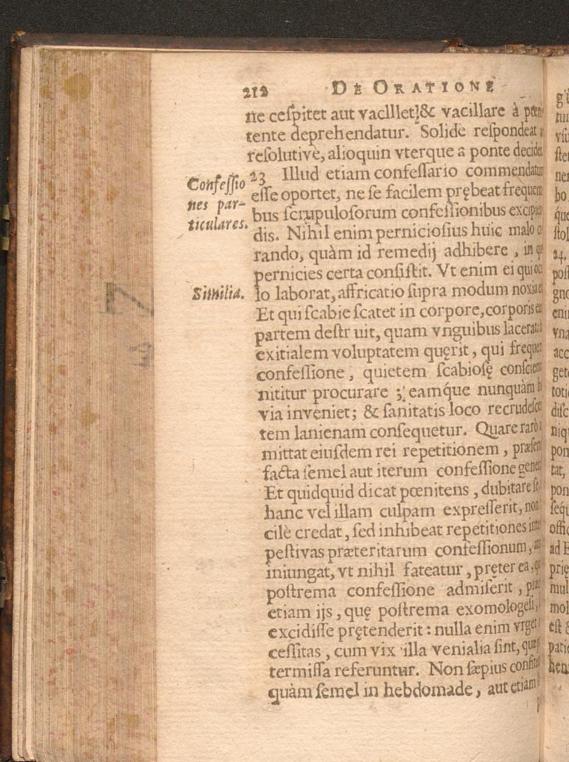
edi

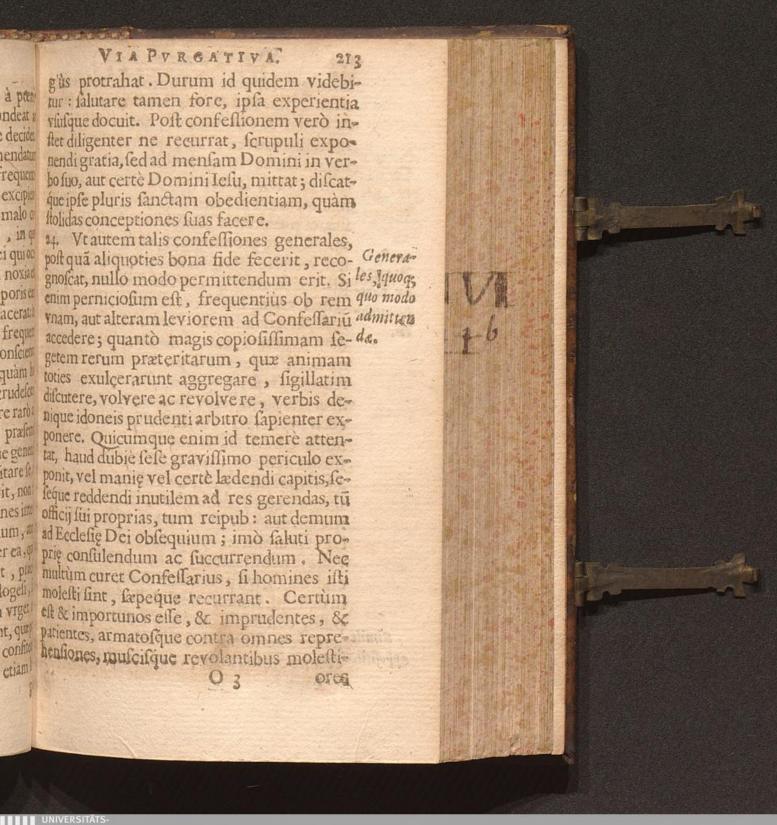
terum illico examen adhibes, vt tanto purio tremendis mysterijs appareas. Quidexam nas? Discussionis non est tempus, sed parar dæ devotionis actualis, qua Deo per content platione vniaris. Neutiquam ais, multaomi que memoriam fugerunt; multa que Sace dos non bene intellexit; redeunt plurimad preteritis confellionibus, quæ minime er press. Circunitantias & peccatorum num rum faltem exactum non receniui laque redeundum est iterum, iterumque ad Saco dotem ante facrofanctas epulas : ijidemor perceptis, identidem confessario declara dum, non parum timoris subesse, ne an facrilegio mensa Domini particeps factu fis. Quales ista nania bone Deus! Sifilia aut subditi, cum te, mensamve tuam debu accedere, hoc modo agerent, nonne il dementes reputares? Ferres hanc infanias Patienter secundo id sustineres? Numqu Homachareris, & ate expelleres! Quidage Cum omnipotente Deo ac Sapientillimos bi res est. Arbitraris eum elle tyrannu Ignarum dementiæ tuæ? Nonægre ferre tribunal misericordia, & remedia, que ad reconciliationem adhibuit, immanus me tyrannidis carnificinam; in spelunce Jarronum commutare? Tune facrarum gum interpres? Tu folus iudex relictus coo entiarum, & maxime tue? Posses intereas

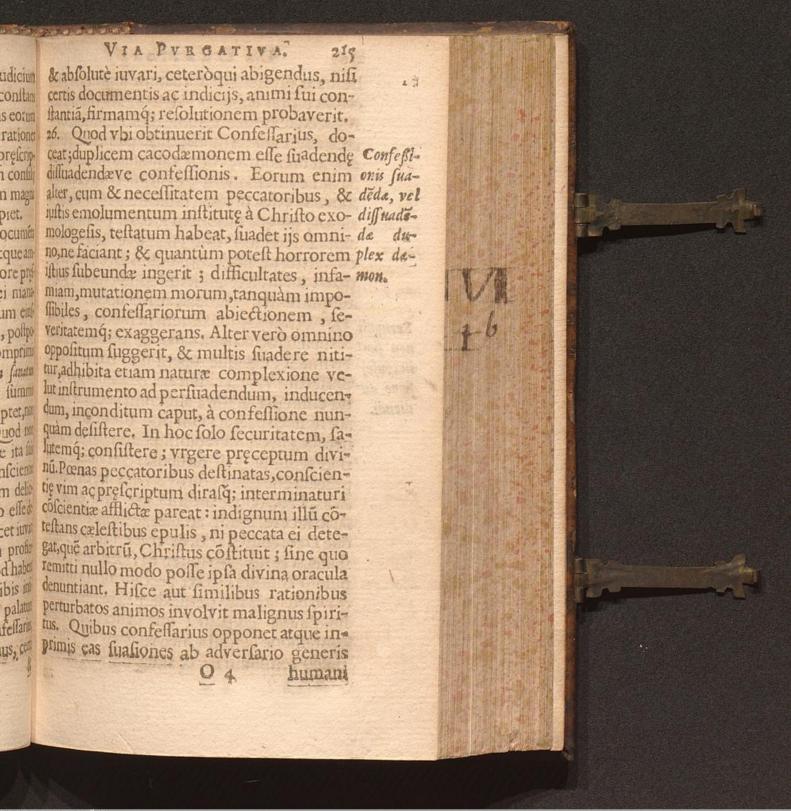

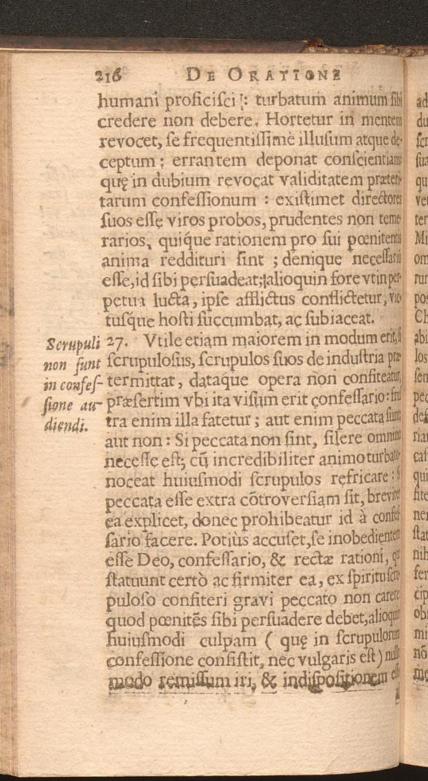

VIAPVRGATIVA. 217 rum fibi ad facra mysteria accedendum, ac percipiennentem dum. Contra evenire folet. Toti funt enim frupulofi, in accufatione ac condemnatione que de entiam fin, de rebus quibus affliguntur quidem, in præten quibus tamen minime funt culpabiles. Ea rectore verò, que verè & propriè peccata funt, præn teme tereunt. Quis enim scrupulosus ita se acculat. enitenti Mi pater, confeliarios permultos accellis cellari omnes contentientes ac vniformiter Itatuetin perrunt multifque inculcarunt, delinerem fcruur, Yio pos meos exponere: acquiescerem luis, imo Christi Dominimonitis, & deliramenta mea m erit, abijcerem: non pareo; sed iudiciu scrupulosum præferens præfracte ac pertinaciter, ria pir fiteatu lemper redeo ad ingenium: acculo ea quæ peccata non funt; delicta verò ac enormes 110:11 ata fun defectus meos pretermitto: obruo memoriam infinitis nugarum nugis; fæpeque ocomnin turball calionem sacrilegæ absolutionis prebeo; qua materiam non subijcio. Non enim concare : fiteor scrupulos meos cum voluntate abstibrevio nendi (Qui enim possum?) nec cessare conte dienter ttatuo ab infructuosa hac confitendi rationes mili verò quod materia sit absolutionis adoni, q fero, quo fit, vt nec gratiam Sacramenti reritulat cipiam, & me graviffimo scelere sacrilegij 1 carest alioqui obstringam. Vitandi ergò erunt hi duo examoluc minis & confessionis scopuli, si quis in eos no impingere, aut se à discrimine naufragij A)nu mentis sue eximere ac vindicare voluerit. em e

t.